

Llistes

En política no existeix la foscor

Marc Latorre (SDP) i Noelia Guillermo (DA) són els únics candidats invidents que es presenten als comicis

Agències
ANDORRA LA VELLA

Tom Shakespeare, conegut sociòleg britànic i professor de la Universitat d'East Anglia (Gran Bretanya), diu que "són moltes les persones que associen la discapacitat amb el fet de no poder fer coses, el fracàs i la dependència. Que senten compassió pels que tenen discapacitat i creuen que han de ser molt infeliços". Frase que en aquest reportatge va com anell al dit però en sentit contrari. Després d'un exhaustiu estudi, Shakespeare va arribar a una conclusió, i és que, "no obstant això, són nombroses les enquestes que han revelat que les persones amb discapacitat es mostren satisfetes amb la seva qualitat de vida i la consideren tan bona, o fins i tot millor, que la de les persones sense discapacitat".

Precisament aquesta és la característica de Noelia Guillermo i Marc Latorre. Tots dos són invidents, tots dos són suplents a les llistes nacionals de dues formacions polítiques (DA i SDP), i tots dos expliquen com és el seu dia a dia, les seves inquietuds, les seves propostes per millorar l'accessibilitat a Andorra i, el més important, transmetre el missatge que no tenir vista no és un impediment per contribuir a la millora de la societat.

El dia a dia d'una persona amb discapacitat que forma part d'una formació política és "exactament com la de qualsevol altra", paraules textuais, rotundes però lloables de Guillermo: "M'aixeco, em preparo, me'n vaig a treballar i afronto el meu dia a dia d'una manera molt propera". Ella es pren la rutina amb alegria, tot i la seva discapacitat. Les aventures reflectides en forma de fotografia al seu Instagram personal són una prova fefaent que per a ella no existeixen barreres ni tampoc obstacles impossibles de superar.

Guillermo reconeix que Andorra és un país que està preparat per a les persones amb la seva minusvalidesa i on s'han fet "molts avenços" pel que fa a barreres arquitectòniques i també en l'àmbit psicosocial, però que en realitat "això va amb el tarannà de cadascú". I afegeix que "si ets una persona negativa, que es queixa de tot i que

Marc Latorre, de Progressistes-SDP, i Noèlia Guillermo, de Demòcrates.

AGÈNCIES

“
Noèlia Guillermo
(DA)

S'han fet molts
avenços pel que
fa a barreres
arquitectòniques

Marc Latorre
(SDP)

Andorra no està
malament, però
encara queda molt
per fer

pensa que tot s'ha de posar al teu abast, doncs ni Andorra, ni París, ni Barcelona ni cap ciutat del món està suficientment adaptada".

PROGRAMES EN BRAILLE...

Una de les coses més importants per a ella en l'àmbit social, i que precisament Andorra ha aconseguit, és el fet que "les persones et puguin veure com a qualsevol altra". "Jo tenia moltes incerteses", diu, i pel que fa a la política soc una persona amb molta inquietud per saber". Aquesta és la raó que ha fet que decidís entrar dins del món de la política. El que Demòcrates proposa envers les persones amb discapacitat és, diu, "una Andorra accessible

basada en el disseny universal, que accepta les característiques individuals de tothom sense excloure ningú". S'ha posat ella mateixa com a exemple: "Soc una persona que té discapacitat i compten amb les meves opinions i amb tot el que jo proposo, soc particip igual que qualsevol altra persona de la formació, independentment si té o no una discapacitat".

Una de les peculiaritats de DA respecte a les altres formacions polítiques és haver adaptat deu exemplars del seu programa electoral al llenguatge braille. Aquesta iniciativa està enfocada especialment a les persones cegues del Principat que han après aquest llenguatge d'escriptura i lectura tàctil, també conegut com a cecografia. Guillermo diu que al Principat hi ha una desena de persones que el saben llegir.

Latorre, primer suplent de Progressistes-SDP a la nacional, sempre té un somriure per a qualsevol que vulgui parlar amb ell. Va patir una malaltia hereditària que de mica en mica el va anar deixant cec fins al punt que ara per ara només veu ombres i petites espurnes de llum. Es lleva cada matí a les 7, i mitja hora després se'n va amb el seu germà a la feina del departament d'Estadística. La seva rutina gira al voltant de les trucades telefòniques a petits comerços i també fa enquestes per poster-

orment fer càlculs de l'IPC. Amb el seu característic somriure, Latorre assegura estar "servit dia rere dia".

En el seu temps lliure, els dilluns i els dimecres va a un centre d'entrenament personal a Escaldes, i els altres dies els passa reunit amb els membres del partit o tractant temes sobre discapacitats. Latorre creu fermament que Andorra "no està malament, però encara queda molt per fer pel que fa a l'adaptabilitat per als discapacitats respecte d'altres països". Afegeix que els principals problemes del Principat són, entre altres coses, que "les voreres estan molt deteriorades i que hi ha avingudes molt importants, com la de Carlemany, on hi ha una gran manca de zones podotàctils". Una altra de les queixes de Latorre recau en les eleccions, i és que segons diu, "els sobres per votar no són accessibles perquè no estan en braille, i això que ens ho van prometre, però ens han dit no han tingut temps".

...PERÒ ELS SOBRES, NO

Existeixen països com Espanya o França que disposen en les votacions d'un equip d'accessibilitat per als discapacitats que volen exercir el seu dret a vot. Aquest equip consisteix en un sobre on hi ha gravat el nom del partit en braille; d'aquesta manera, només cal que la persona introdueixi la papereta dins del

sobre i no hagi de dependre de ningú per poder dur a terme una votació efectiva i anònima.

Tot i aquestes mancances, Latorre afronta el dia a dia amb total normalitat, la discapacitat no el priva de complir els seus somnis, entre els quals es troba el de "lluitar per construir un país millor". En els seus inicis dins de la política, formava part del Partit Socialdemòcrata, però en l'escissió de la formació es va decantar des de la fundació pel que avui dia és Progressistes-SDP.

Latorre té un missatge per a aquelles persones amb discapacitat que passen el seu dia a dia lamentant-se del que podrien tenir i no tenen per culpa de la seva minusvalidesa visual: "És veritat que és un cop dur, però si et quedes a casa sense fer res, és pitjor cap a tu que una altra cosa. Dins del que és, has de pensar en positiu i demanar ajuda a les associacions i al Govern".

Noelia Guillermo i Marc Latorre, rivals polítics. Un d'ells diu que les coses s'estan fent bé, l'altra assegura que encara queda molt per fer a l'Andorra actual. Tot i aquesta rivalitat a les urnes hi ha una cosa en comú entre ells, i és que tots dos afronten el dia a dia amb un positivisme envejable i el viuen amb la mateixa intensitat, o més, que qualsevol altra persona, al marge de si pateix o no una discapacitat.